

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพลา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

เทศบาลเมืองเมืองพลา
อำเภอพลา จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลเมืองเมืองพล
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยสภาเทศบาลเมืองเมืองพล ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่สาม ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ และผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นเห็นชอบให้ใช้บังคับเป็นเทศบัญญัติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองเมืองพลแล้วเจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายกิตติโชติ เตรียมเวชวุฒิไกร)
นายกเทศมนตรีเมืองเมืองพล

หลักการและเหตุผล
เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

เพื่อให้เทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค ที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองเมืองพล ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาวะการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นสมควรยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖ และตราเทศบัญญัตินี้ขึ้น

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และภายใต้มาตรา ๗๗ เทศบาลเมืองเมืองพล โดยความเห็นชอบของ สภาเทศบาลเมืองเมืองพล และผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองเมืองพล ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดย เปิดเผย ณ ที่สำนักงานเทศบาลเมืองเมืองพลแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยกเลิก

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอก สถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะ อื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่ารวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลเมืองเมืองพล

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองเมืองพล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองเมืองพล ดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

๕.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท โดยเด็ดขาด ดังนี้

๕.๑.๑ ตลาด เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวอย่างเด็ดขาด

๕.๑.๒ สถานศึกษาทุกแห่งในเขตเทศบาลเมืองเมืองพล เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข แมว โค กระบือ สุกร แกะ แพะ และช้าง อย่างเด็ดขาด

๕.๑.๓ สถานที่ราชการทุกแห่งในเขตเทศบาลเมืองเมืองพล เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยเปิด ไก่ สุนัข แมว โค กระบือ สุกร แกะ แพะ และช้าง อย่างเด็ดขาด

๕.๑.๔ สวนสาธารณะทุกแห่งในเขตเทศบาลเมืองเมืองพล เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยเปิด ไก่ สุนัข แมว โค กระบือ สุกร แกะ แพะ และช้าง อย่างเด็ดขาด

๕.๑.๕ สถานีขนส่งผู้โดยสารเทศบาลเมืองเมืองพล เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยเปิด ไก่ สุนัข แมว โค กระบือ สุกร แกะ แพะ และช้าง อย่างเด็ดขาด

๕.๑.๖ ที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองเมืองพลทุกแห่ง เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยเปิด ไก่ สุนัข แมว โค กระบือ สุกร แกะ แพะ และช้าง อย่างเด็ดขาด

๕.๑.๗ สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหาร เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสุนัข และแมว อย่างเด็ดขาด

๕.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๕.๒.๑ ที่พักอาศัย เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมว ต้องดำเนินการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า การนำสุนัขออกนอกสถานที่พักต้องมีการผูกเชือกหรืออุปกรณ์ควบคุมได้ด้วย และต้องแสดงปลอกคอสัญลักษณ์ของสัตว์นั้นๆ หรือวิธีการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด

๕.๒.๒ สถานประกอบกิจการที่เป็นเขตให้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ ต้องดำเนินการตามมาตรการที่กำหนด ดังนี้

(๑) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(๒) สถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องมีความมั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมกับชนิดและประเภทของสัตว์ มีขนาดแสงสว่าง และการระบายอากาศเพียงพอแก่การดำรงชีพของสัตว์ มีระบบระบายน้ำและระบบการบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้องลักษณะ

(๓) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นสถานที่เลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่นในลักษณะไม่พึงประสงค์และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๔) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม ถูกต้องเพื่อป้องกันไม่ให้ติดต่อมาสู่มนุษย์

(๕) ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ โดยห้ามทิ้ง ในที่สาธารณะ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้น เป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมทราบ โดยจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์ หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙ ให้นายกเทศมนตรีเมืองเมืองพล เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๐ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการตามเทศบัญญัติเทศบาลเมืองเมืองพล เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๖ ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๑ บรรดาคำขอใดๆที่ยื่นไว้ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงชื่อ.....

(นายกิตติโชติ เตรียมเวชวุฒิไกร)

นายกเทศมนตรีเมืองเมืองพล

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(นายสมศักดิ์ จังตระกูล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

หมายเหตุ: ในการประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและอนามัย
สิ่งแวดล้อม ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและยังไม่มีบทบัญญัติ
ในการควบคุมสุขลักษณะสถานประกอบการที่รัดกุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้